

CIRC DE PESSONS

Pics de Montmalús, Ríbuls i Pessons.

ESTANY PRIMER DE PESSONS. AL FÓNS, PICS DE MONTMALÚS, RÍBULS I PESSONS.

Aquí us proposem un circuit ben bonic que ens permet gaudir de la bellesa dels llacs de la coma de Pessons, que veurem de baixada. Espectacular.

Partint de l'estació d'esquí de Grau Roig, a ma dreta en el sentit d'arribada, travessant el riu cap a l'Oest, surt una pista de terra indicada amb cartells que s'enfila en direcció al llac i restaurant de Pessons. S'hi pot arribar en cotxe, sempre que no sigui gaire baix...

Ens deixa a l'Estany Primer de Pessons, on hi ha el restaurant i lloc per a aparcar. Del costat mateix del llac, per la riba dreta, surt el corriol que hem de prendre.

Descripció de l'itinerari.

Marxem per un corriol ben fressat, per la riba dreta de l'estany, (2.156 m). Més endavant, ens dirigim cap a l'esquerra i trobem el GR i un cartell amb indicacions horàries del camí. Seguint les marques del GR, creuem un rierol i ens enfilem per una petita canal que ens deixa just al final d'un telecadira i al costat de l'estany de Coma Estremera.

El GR marxa a mà esquerra, en baixada, però no el seguim: voregem l'estany pel marge dret, per un sender ben fressat que surt vers migdia, en direcció al pic que veiem davant nostre. Pocs metres enllà, a mà esquerra hi ha un monument en record de tres esquiadors morts per un allau l'any 1.999 a Arinsal (força lluny d'aquest lloc...). Trobem algunes fites que marquen un camí evident que, amb moderada pendent i algunes llaçades, va enfilant-se per la Coma Estremera, a l'esquerra del pic.

Poc abans d'assolir la Collada de Montmalús (2.707 m) un corriol, que no apareix als mapes de que disposem, marxa per l'esquerra i a partir d'aquí el camí és encara més fressat i marcat amb senyals de pintura taronja. He llegit alguna ressenya d'un itinerari entre la Portella de Joan Antoni i Pessons, però ignoro si és aquest camí hi porta.

Sortim a la collada i el camí davalla cap a l'estany de Montmalús.

A l'esquerra queda el Pic dels Colells, però nosaltres prenem

corriol que s'enfila a la dreta cap a l'Oest, i en poca estona assolim el cim (2.782 m). Per arribar fins aquest punt s'hi triga

menys de 2 hores, en condicions normals... Te una carena força

planera, però sembrada de grans blocs de roca i una bona vista: a

nord-oest el circ de Pessons tancat pels pics de Cubil i Ensagents.

A ponent la cresta que aviat travessarem, molt aèria i agresta per

la banda del circ, mes suau per la de migdia. En sobresurt el Pic

de Pessons. A migdia, sobre l'estany, tanca la vall l'altiva Muga. A

llevant, els Pics d'Envalira. Tenim la impressió que aquesta pot

ésser una bona i fàcil excursió hivernal per a fer amb raquetes,

malgrat que el tram abans del coll pot comportar alguna

complicació amb neu dura i potser caldrà calçar-se els grampons.

Davallem sense camí vers sud-oest cercant un collet que queda

sota nostre, per seguir enfilant-nos després vers ponent, evitant

el rocam de la cresta, marxant per l'esquerra de la carena, per un

corriol poc definit. A mesura que ens acostem al Pic de Ríbuls, ens cal

separar-nos-en i anar perdent alçada (mes o menys fins a la cota

2.600) i, ja sense camí, busquem el millors passos entre un terreny força

descompost. Ens cal buscar la base d'una canal herbada per la

que enfilarem-nos. Pugem per la primera i sortim a un coll des de on es fa

difícil progressar. Baixem. La segona canal queda tancada a la part

superior per un roquissar pel que ens caldrà grimpar. Per això el deixem i

seguim fins la tercera. Aquí ja hi veiem fites: és aquesta! El Pic

de Ríbuls (2.827 m) te dos turons a banda i banda. En pujar per la

primera canal nosaltres hem sortit (crec) al Pas de Ríbuls, entre el Pic i

el turó que hi ha direcció al Montmalús, que és més separat del pic

principal que l'altre. La tercera canal ens deixa a un estret collet

entre el Pic (que queda a la nostra dreta) i el turó que hi ha en direcció

al Pessons. Les tres canals son força inclinades i obliguen a un cert

esforç però podem anar fent llaçades entre els corriols que l'erosió

deixa a l'herba.

Del collet, el Pic de Ríbuls queda a pocs metres, sembla que en una

curta grimpada és pugui abastar, però la meteorologia s'ha anat

complicant i preferim no perdre temps i seguir carenant, ara entremig

d'un pedregar, però per un corriol més evident, cap a ponent. Ens

cal davallar lleugerament fins la Portella de Pessons on un camí a la

dreta, baixa cap als llacs. No el prenem: seguim i ens tornem a

enfilarem per un ampli i suau llom herbat en direcció a l'evident cim. Aviat

trobem els senyals del GR i els seguim fins al cim (2.864 m) que, com

el Montmalús, és també força planer. No podem gaudir de la vista

perquè per la part nord s'ha estès la boira. A migdia, sobre l'estany

de l'Illa (deu venir el seu nom de la illeta rocosa que en sobresurt) s'alça

la cresta entre el Setut i la Tossa Plana.

Seguim carenejant en direcció a NW. La boira tapa completament la

carena però ara el camí és molt fressat i ben senyalitzat amb les

marques del GR (que ja no deixarem fins a l'arribada) i no es fa

perderdor. Ens cal superar un turó després del que el camí gira a

nord fins a la Collada dels Pessons. Ara baixem fent amplies llaçades.

El temps millora a mesura que baixem i arribarem al refugi amb sol.

El llarg camí de baixada és un regal per al sentits. De moderada

pendent, ens va portant pel costat dels estany del Cap de Pessons,

de les Fonts, Meligar, Rodó, Forcat i, finalment retornem al Primer,

a les 2h 15' des del pic i amb 5h 15' de marxa efectiva, havent-hi

invertit un temps total de 6 hores. Hi haguéssim dedicat més

estona amb bon temps però, de tota manera, la sortida resulta

altament gratificant i recomanable.

